

ANDORRA JAZZ V FESTIVAL INTERNACIONAL DE JAZZ D'ANDORRA

Els dies 7, 8 i 9 de juliol passat, Andorra es vestí de gala per tal d'acollir la cinquena edició del Festival Internacional de Jazz. El programa, a no dubtar, era tot un caramel per als aficionats, la qual cosa justificava sobradament l'excursió al Principat veí. Tres dies vivint intensament el jazz, a més, naturalment d'assaborir les excel·lències naturals del país, com són les compres, la gastronomia, els meravellosos paisatges, i si s'esqueia, descansant si ens deixaven. Tot una sèrie d'ingredients per apuntar-t'hi un any rera l'altre. Es la visita gairebé obligada a Andorra!

Però anem de pla al Festival. A l'igual que l'any anterior, el Festival va centrar-se en primer lloc a la plaça dels Co-prínceps, on cada tarda, de 6 a 8, es podia gaudir de bon jazz a càrrec de formacions arribades del país veí, França, i naturalment també de Catalunya, amb la presència de músics de la talla d'Artur Regada i Pau Bombardó, així com també d'amics com Jean Pierre Osmond i Toni Martínez que conseguen un clima de comunicació entre músics i públic, gaudint en tot moment de jazz tradicional. Arribada la nit, les actuacions de gala dels músics esperats es produeix al Pavelló Esportiu del Parc de la Mola d'Escaldes-Engordany. Una instal·lació modèlica dins la qual els responsables han fet compatibles l'esport amb la música, amb la qual cosa la sonorització dels conjunts i solistes va resultar quasi bé perfecta.

El divendres, a les 10, tot és a punt de començar. L'ambient regnant és bo, l'actuació que té lloc no és per menys. Tete Montoliu Trio resulta tot un esdeveniment, ja que no cal oblidar que ell va ser el padrí del primer festival i sempre més li ha donat el seu suport. En aquesta edició s'hi va presentar amb un acompanyament de luxe: a la bateria, un gran músic: Idris Muhammad i el baixista Hein Van Degeijn, tot un nou valor holandès. Tete Montoliu, amb un públic totalment entregat, ens va oferir un concert inspiradíssim al qual va demostrar una sensibilitat extrema tot i eliminar en tot moment lirismes gratuïts. L'acompanyament rítmic el potenciava de manera força acceptable. Tot un gran concert de Tete

Montoliu que fou llargament ovacionat, i obligat a fer varis bis. Amb aquesta inauguració restà triunfalment inaugurat el V Festival Internacional d'Andorra.

La segona part un altre nom important, Ray Barretto i la seva banda de salsa. La força de la música caribenya entremesclada amb l'estètica newyorkina, donava vida a la percussió i l'embolcallava amb una eufòria col·lectiva, fent aixecar a l'auditori dels seus seients per ballar, encara que els aficionats més puristes ostentaven algunes disconformitats evidents amb el que creien una concessió a la mediocritat, no entenent què hi feia una banda salsera en un veritable festival de jazz.

El dissabte, el Festival va viure el seu moment culminant amb la presentació del gran trompetista Miles Davis. En un concert impressionant, Davis aprofità per presentar els temes del seu últim treball discogràfic "Amandla". Miles Davis ja recuperat de les malalties dels últims mesos oferí un treball de concert ple de força, dens i emotiu. Ell i els seus companys donaren en directe el que no té el disc, i la seva actuació sobrepasà de molt la d'altres actuacions, amb una barreja de Funky, Rock i Jazz, com solament ell sap fer, amb una

